

Sygn. akt: I C 584/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący SSO Rafał Kubicki

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Grandys

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2017 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...)

przeciwko Gminie O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Gminy O. na rzecz powódki A. (...) kwotę 83.021,19 zł (osiemdziesiąt trzy tysiące dwadzieścia jeden złotych dziewiętnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za okres od 1 października 2015 do 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie ponad kwotę 88.070,26 zł,

III. oddala powództwo w pozostałej części,

IV. zasądza od pozwanej Gminy O. na rzecz powódki (...) kwotę 11.534 (jedenaście tysięcy pięćset trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanej Gminy O. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Olsztynie) kwotę 451,58 zł (czterysta pięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

SSO Rafał Kubicki

Sygn. akt I C 584/15

UZASADNIENIE

A. (...) Oddział (...) w O. wniosła przeciwko Gminie M. O. (powinno być oczywiście: Gminie O.) pozew o zasądzenie kwoty 88.324,68 zł z ustawowymi odsetkami od 1 października 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

Powódka uzasadniając swoje żądanie, podała, że na mocy prawomocnych wyroków Sądu Rejonowego w Olsztynie wydanych w sprawach: IC 374/09, IC 2030/12, IC 2029/12, IC 2028/12, IC 1258/13, IC 243/14, IC 1149/13, IC 245/14, IC 2024/13, IC 255/11, IC 248/11, IC 646/08, IC 219/11, IC 536/11, IC 681/09, IC 545/10, IC 1043/11, IC 2023/13 szereg osób zajmujących będące przedmiotami jej własności lokale mieszkalne podlegało eksmisji z jednoczesnym ustaleniem prawa do otrzymania lokalu socjalnego od pozwanej. Gmina O. lokalu takiego nie zaoferowała, zaś osoby zasiedlające przedmiotowe mieszkania nie uiszczają odszkodowania i opłat. Opłata składa się z dwóch elementów: z części przeznaczonej dla A. (koszty administracji i odpis na fundusz remontowy) oraz z części ustalonej uchwałą wspólnoty mieszkaniowej na pokrycie kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej, na

fundusz remontowy i na wspólne punkty świetlne. W związku z tym powódka zmuszona była opłaty pokrywać z własnych środków. Wyjaśniła, że w dużej mierze zależą one od samego faktu zajmowania mieszkania, a tylko w niewielkim zakresie od liczby mieszkających osób (wywóz nieczystości). Pozwana mimo wezwań kwot tych nie zwróciła. Jako podstawę roszczeń powódka wskazała art. 417 k.c. (czynem niedozwolonym jest niewykonanie obowiązku dostarczenia lokali socjalnych).

Pozwana Gmina O. wniosła o oddalenie powództwa i orzeczenie o kosztach postępowania stosownie do jego wyniku, podnosząc, że co do zasady nie kwestionuje swojej odpowiedzialności względem powódki. Wyjaśniła, że nie udostępnia lokali socjalnych, ponieważ takimi nie dysponuje. Wyraziła pogląd, że roszczenia powinny być w pierwszym rzędzie kierowane do lokatorów, a dopiero w razie bezskutecznej egzekucji – do gminy. Zakwestionowała jednak prawidłowość rozliczenia, wnosząc o zobowiązanie powódki do udokumentowania, kto w spornym okresie od 1.07.2014 do 31.08.2015 r. mieszkał

w lokalach wymienionych w pozwie, bowiem niektóre osoby się wyprowadziły, a w wielu przypadkach wprowadziły się inne, nieobjęte wyrokami eksmisyjnymi. Ponadto zarzuciła powódce, że domaga się należności za okresy, w których niektóre wyroki nie były jeszcze prawomocne. Wniosła na podstawie art. 102 k.p.c. o nieobciążanie jej kosztami procesu niezależnie od wyniku procesu.

Odpowiadając na zarzut, że domaga się należności za okresy, w których niektóre wyroki nie były jeszcze prawomocne, powódka sprostowała swoje stanowisko w odniesieniu do lokalu przy ul. (...), przesuując początkową datę naliczania należności w tym przypadku na 18.12.2014 r., a tym samym ograniczając żądanie pozwu do kwoty 88.070,26 zł.

Strony zgodnie wniosły o zasięgnięcie opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów – (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że powódka jest następcą prawnym W. (...)(nazywanej w wymienionych niżej wyrokach powódką). Z dniem

1 października 2015 na mocy ustawy o (...) z dnia 10 lipca 2015 r. dokonano pod tą nazwą połączenia dwóch agencji wykonawczych: W. (...) i (...).

I. Prawomocnym wyrokiem z dnia 25 czerwca 2009 r., w sprawie IC 374/09, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym K. A. (1) i K. A. (2), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

II. Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013 r., w sprawie IC 2030/12, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym E. R. (1), A. R. i R. R. (1), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

III. Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013 r., w sprawie IC 2029/12, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym E. G. i C. T. (1), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

IV. Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013 r., w sprawie IC 2028/12, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym J. i D. W., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

V. Prawomocnym wyrokiem z dnia 6 listopada 2013 r., w sprawie IC 1258/13, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym R., I. i E. B., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...).

Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

VI. Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 r., w sprawie IC 243/14, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym A., D., G. i P. K., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

VII. Prawomocnym wyrokiem z dnia 9 maja 2013 r., w sprawie IC 1149/13, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym T. B. i P. W., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

VIII. Prawomocnym wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 r., w sprawie IC 245/14, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym G. S. i G. P., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

IX. Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2014 r., w sprawie IC 2024/13, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym R. K. (1), M. K. (1), M. K. (2), S. S. (1), R. K. (2) i I. K., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

X. Prawomocnym wyrokiem z dnia 1 grudnia 2011 r., w sprawie IC 255/11, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym M., P., M. J. (1) i M. G. (1), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XI. Prawomocnym wyrokiem z dnia 23 maja 2011 r., w sprawie IC 248/11, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym D. i J. K., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XII. Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 grudnia 2008 r., w sprawie IC 646/08, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanej B. S. (1), aby opróżniła, opuściła i wydała powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanej prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XIII. Prawomocnym wyrokiem z dnia 9 maja 2011 r., w sprawie IC 219/11, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym P., U. i B. S. (2) oraz N. B., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XIV. Prawomocnym wyrokiem z dnia 4 listopada 2011 r., w sprawie IC 536/11, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym R. i H. G., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XV. Prawomocnym wyrokiem z 15 października 2009 r., IC 681/09, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanej M. H., aby opróżniła, opuściła i wydała powódce lokal mieszkalny położony przy ul. (...). Jednocześnie przyznano pozwanej prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XVI. Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2010 r., w sprawie IC 545/10, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym M. G. (2) i D. D. (3), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XVII. Prawomocnym wyrokiem z dnia 21 grudnia 2011 r., w sprawie IC 1043/11, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym W. O. oraz D., G. i E. R. (2), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

XVIII. Prawomocnym wyrokiem z dnia 17 czerwca 2014 r., w sprawie IC 2023/13, Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanym J., J., A.

i E. K., aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny położony przy ulicy (...). Jednocześnie przyznano pozwanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego i wstrzymano wykonanie wyroku do czasu złożenia im przez Gminę O. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

Powyższe fakty były bezsporne i zostały potwierdzone odpisami orzeczeń dołączonych do pozwu. Na podstawie wiarygodnych dokumentów oraz zeznań świadków Sąd dokonał dalszych ustaleń w kwestiach spornych, które stały się podstawą do sformułowania następujących założeń towarzyszących postanowieniu o zasięgnięciu opinii biegłej sądowej z zakresu rachunkowości i finansów z listy Prezesa Sądu Okręgowego w E. - Z. S. odnośnie do lokali:

1) przy ul. (...)–W. 12/20 (A.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość opłat przy założeniu, że w lokalu we wskazanym okresie mieszkały 3 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1547, pismo z 24.08.2016 r., sporządzone przez zarządcę nieruchomości k. 1526);

2) przy ul. (...) (R.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby, bowiem z dowodów nie wynika, by poza E. R. i jej synem mieszkała tam jeszcze 3. osoba (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1547, pismo z 24.08.2016 r., sporządzone przez zarządcę nieruchomości k. 1526);

3) przy ul. (...) (G., T.) za okres 01.07.2014 r. - 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwała 1 osoby, bowiem z dowodów wynika, że nie mieszka tam C. T., a co do konkubenta E. G. - nie wynika z nich, w szczególności z zeznań świadka J. G., jak długo tam mieszka (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1547, pismo z 24.08.2016 r., sporządzone przez zarządcę nieruchomości k. 1526);

4) przy ul. (...) (K., K., S.) za okres 01.07.2015 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwała 1 osoba, ponieważ w przypadku tego lokalu sytuacja jest dynamiczna i żaden dowód nie wskazuje na to, która z osób w przedziale od 4 do 9 przebywała tam w konkretnym okresie (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1547, pismo z 24.08.2016 r., sporządzone przez zarządcę nieruchomości k. 1526), zatem nie ma podstaw do uznania z pewnością, że była to więcej niż 1 osoba;

5) przy ul. (...) (J., G.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwało 5 osób (dowód: zeznania świadka M. J. k. 1548);

6) przy ul. (...) (K.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby (dowód: zeznania świadka D. K. k. 1444v);

7) przy ul. (...) (S., B.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 4 osoby, nie licząc małoletniej D. B., która urodziła się po upływie spornego okresu (dowód: zeznania świadka

P. S. k. 1483v);

8) przy ul. (...) (G.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548);

9) przy ul. (...) (G., D.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 3 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548);

10) przy ul. (...) (R.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwała 1 osoba, ponieważ brak dowodów w postaci zeznań lokatorów, ponadto pozycji tej nie ma w spisie dokonanym w piśmie zarządcy

z 24.08.2016 r., a świadek J. G. liczby osób w tym przypadku nie pamięta, zatem nie ma podstaw do uznania z pewnością, że była to więcej niż 1 osoba;

11) przy ul. (...) (S.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwała 1 osoba (zgodnie z żądaniem, bez sprzeciwu pozwanej);

12) przy ul. (...) (H.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2014 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwała 1 osoba (zgodnie z żądaniem, bez sprzeciwu pozwanej);

13) przy ul. (...) (W.) za okres 01.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548);

14) przy ul. (...) (B.) za okres 05.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 3 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548);

15) przy ul. (...) (K.) za okres 05.07.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548);

16) przy ul. (...) (B., W.) za okres 1.12.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548);

17) przy ul. (...) (S.) za okres 18.12.2014 r. – 31.08.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548);

18) przy ul. (...) za okres 1.12.2014 r. – 31.05.2015 r.; biegła winna wyliczyć wysokość tych opłat przy założeniu, że w lokalu tym we wskazanym okresie zamieszkiwały 2 osoby (dowód: zeznania świadka J. G. (1) k. 1548).

Co do tych dowodów, należy wyjaśnić, że Sąd pominął zeznania świadków – lokatorów, z którymi miał trudności z doręczeniem wezwania. Ostatecznie powód na rozprawie cofnął wnioski dowodowe wobec tych osób. Sąd oparł się na tych zeznaniach lokatorów, których zdołał przesłuchać, uznając ich za wiarygodnych. W pozostałych przypadkach oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadka J. G. (1), który – wykazując się niepamięcią w niektórych przypadkach – dał dowód tego, że nie stara się zeznawać koniecznie po linii twierdzeń powoda. Posiłkowo Sąd oparł się na zestawieniu (pismo z 24 sierpnia 2016 r.).

Na podstawie tych założeń (które nie były przez strony kwestionowane ani przy doręczaniu im stronom ani przy doręczaniu stronom odpisów opinii) biegła sądowa ustaliła, że zasadniczo powód ustalił opłaty zgodnie z przepisami, a wysokość należności w oparciu

o założenia przedstawione przez Sąd (chodzi o okresy i liczby osób) wynosi 83.021,19 zł (dowód – opinia w kopercie k. 1580). Opinia ta nie była kwestionowana przez strony i nie wzbudziła żadnych zastrzeżeń Sądu, stąd nie było potrzeby jej uzupełniania ani wysłuchiwanie biegłej na rozprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części. Zrealizowały się bowiem przesłanki powstania roszczenia odszkodowawczego powódki wobec pozwanej. Podstawą tych roszczeń jest art. 29b ust. 4 ustawy z dnia z dnia 22 czerwca 1995 r.

o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., nr 206, poz. 1367 ze zm.) w zw. z art. 417 k.c. Na pozwanej ciążył obowiązek dostarczenia lokalu socjalnego osobom eksmitowanym w opisanych wyżej sprawach. Zaniechanie wykonania tego obowiązku przez pozwaną Gminę O. stanowi zachowanie niezgodne z prawem. Szkoda powódki polega na nieuzyskaniu części należności przeznaczonych dla A. (koszty administracji i odpis na fundusz remontowy) oraz na poniesieniu opłat związanych z eksploatacją mieszkań na rzecz wspólnot mieszkaniowych. W odniesieniu do kwot wydatkowanych wysokość odszkodowania powinna być ograniczona stosownie do ilości zamieszkałych w lokalu osób, i to niezależnie od tego, jakie (ewentualnie zawyżone) opłaty powódka faktycznie poniosła. Wydatki na wywóz nieczystości stałych, ryczałt za gaz, kwoty wydatkowane na podgrzanie wody, zimną wodę i odprowadzenie ścieków pobierane są bowiem nie według zużycia, lecz od ilości osób. Powódka może domagać się naprawienia całej szkody wywołanej zaniechaniem pozwanej, jednakże jedynie w zakresie niewywiązania się z obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego osobom uprawnionym. Jednostka samorządu terytorialnego nie może bowiem ponosić odpowiedzialności za koszty powstałe w wyniku zachowania osób, wobec których nie jest w żaden sposób zobowiązana. Ich dalsze zamieszkiwanie w lokalach po orzeczeniu eksmisji części osób z prawem do otrzymania lokalu socjalnego nie pozostaje w związku przyczynowym z zaniechaniem Gminy. Uwzględnić należy przy tym stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w wyroku z dnia 13 stycznia 2010 r., II CSK 323/09, z którego wynika, że - nie dostarczając osobie uprawnionej z mocy wyroku sądowego lokalu socjalnego - gmina ponosi odpowiedzialność nie tylko za szkodę spowodowaną niemożnością dysponowania lokalem przez właściciela i pobieraniem pożytków, ale i za straty, jakie poniósł właściciel w związku z tym, że uprawniony do lokalu socjalnego nie uiszcza opłat za zajmowany lokal mieszkalny. Powyższe daje podstawę do sformułowania tezy, że powódka może domagać się naprawienia całej szkody wywołanej zaniechaniem pozwanej, jednakże jedynie w zakresie wynikającym z niewywiązania się z obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego osobom uprawnionym. W niniejszej sprawie zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej wynika z art. 417 w zw. z art. 361 § 1 k.c. Zgodnie z tym drugim przepisem zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Warunkiem odpowiedzialności pozwanej za szkodę poniesioną przez powódkę jest niedostarczenie przez pozwaną lokali socjalnych osobom uprawnionym wskazanym w wyrokach orzekających o obowiązku wydania lokali mieszkalnych. Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie jest to, że pozwana tego obowiązku nie wykonała. Należy zatem przyjąć, że zakres odpowiedzialności pozwanej ograniczony jest wyłącznie do osób, którym w wyrokach przyznano uprawnienie do lokali socjalnych. Jednocześnie obowiązek Gminy O., a zatem również zakres odpowiedzialności odszkodowawczej nie jest rozciągnięty na inne osoby, które wprawdzie zamieszkują lokale podlegające wydaniu, lecz nie zostały w ogóle objęte obowiązkiem eksmisyjnym, lub te osoby, których dotyczy ten obowiązek, lecz nie przyznano im uprawnienia do lokalu socjalnego. Jedynie w tym znaczeniu można twierdzić, że odpowiedzialność pozwanej jest ograniczona. Ograniczenie to jednak ma uzasadnienie w treści przepisów oraz wyroków eksmisyjnych. Zakres odpowiedzialności pozwanej nie jest natomiast ograniczony co do osób, którym przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego. Powódce przysługuje w tym zakresie odszkodowanie w pełnej wysokości, a zatem odpowiadające szkodzie opisanej dwuskładnikowo w pozwie. Pozwana nie może być odpowiedzialna za szkodę wywołaną przez osoby, co do których taka odpowiedzialność gminy nie została określona w wyroku.

Należy też zwrócić uwagę na art. 37 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r.

o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z tym przepisem za uiszczanie opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego odpowiadają solidarnie pełnoletnie osoby stale

zamieszkujące w tym lokalu. Odpowiedzialność tych osób ogranicza się do wysokości opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich, za okres ich stałego zamieszkiwania. Adresatem przepisu są wyłącznie osoby zajmujące lokal mieszkalny, a nie gmina, której podstawę odpowiedzialności jest art. 29b ust. 4 ustawy z 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższe rozważania są tożsame z tymi, które na podstawie takich samych stanów faktycznych poczynił Sąd Okręgowy w Olsztynie (Sąd II instancji) w sprawie IX Ca 94/1 (uzasadnienie wyroku z 23.04.2015 r.).

Dlatego na podstawie art. 417 k.c. i art. 481 §1 i 2 k.p.c. (termin początkowy odsetek stosownie do upływu terminu do zapłaty wyznaczonego w wezwaniu dołączonym do pozwu) orzeczono jak w wyroku. W zakresie cofniętej części pozwu orzeczono o umorzeniu postępowania na podstawie art. 355 §1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. (wygrana powódki niemal w całości) w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz.490). Wbrew argumentacji pozwanej, w niniejszej sprawie nie było podstaw do zastosowania zasad słuszności i do odstąpienia od obciążania pozwanej kosztami procesu. Jak wynika z przeglądu spraw, niniejszy spór nie ma charakteru jednostkowego ani precedensowego. Przyczyną sporu jest nie tyle wątpliwość pozwanej co do wysokości roszczenia (to niemal w całości zostało zasądzone), co brak wolnych rezerw na lokale socjalne. Brak ten, leżący po stronie organizacyjnej Gminy, nie powinien krzywdzić strony powodowej niemożnością odzyskania poniesionych kosztów procesu. W skład zasądzonych kosztów wchodzi opłata od pozwu 4.417 zł, wykorzystana zaliczka na biegłego 3.500 zł i wynagrodzenie radcy prawnego wg stawki minimalnej 3.617 zł. O brakującej części wydatków poniesionych na wynagrodzenie biegłej orzeczono na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

sędzia Rafał Kubicki